

„Mojžiš a Egypt“

Suspírium: „Hospodin mi povedal: ‚Dobre to vraveli. Vzbudím im proroka ako si ty spomedzi ich bratov. Do úst mu vložím svoje slová a on im povie všetko, čo mu prikážem. Kto neposlúchne moje slová, ktoré bude hovoriť v mojom mene, toho vezmem na zodpovednosť.‘“ (VMojž 18,18-19) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 513:1: „Pane dobrý, priateľ detí...“

Pozdrav: „Hospodin je na výsostiach, a predsa hľadá na poníženého, pyšného však zďaleka pozná. Aj keď som v súžení, ty ma zachováš pri živote, ruku vystieraš proti hnevu mojich nepriateľov, tvoja pravica ma zachráni. Hospodin dokončí svoj zámer so mnou. Hospodin, tvoje milosrdenstvo trvá naveky. Neopúšťaj dielo svojich rúk!“ (Ž 138,6-8) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Pavla Tesaloničanom v 2. kapitole v druhom a štvrtom verši takto:

„Ale, ako viete, hoci sme predtým mnoho vytrpeli a boli pohanení vo Filipách, našli sme odvahu vo svojom Bohu ohlasovať vám uprostred mnohých zápasov Božie evanjelium. Lebo naše povzbudzovanie nepochádzalo z omylu ani z nečistých pohnútok, ani z podvodu, ale ako nás Boh uznal za hodných a zveril nám evanjelium, tak hovoríme, nie aby sme sa páčili ľuďom, ale Bohu, ktorý skúma naše srdcia. (ITes 1, 2.4) **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 262: 1-5: „Ó, Trojica Svätá večná...“

Vzdych: „Bože, aká vzácna je tvoja milosť! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Veď u teba je prameň života. V tvojom svetle uvidíme svetlo. Zachovaj svoju milosť tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť tým, čo majú úprimné srdce.“ (Žalm 36,8.10-11) Amen.

Lekcia: Druhá Kniha Mojžišova 4. kapitola, 1-17. veršov

Slovo Božie, ktoré dnes v Božom chráme, na týchto bohoslužbách zaznie pre potešenie našich srdc, je zapísané v Druhej Knihe Mojžišovej v štvrtej kapitole.

„Mojžiš na to odpovedal: „Čo ak mi neuveria a nevypočujú ma, ale povedia: ‚Hospodin sa ti nezjavil?‘“ Hospodin sa spýtal: „Čo to máš v ruke?“ On odpovedal: „Palicu.“ Hospodin mu povedal: „Hoď ju na zem!“ Keď ju hodil na zem, bol z nej had, takže Mojžiš pred ním utekal. Hospodin rozkázal Mojžišovi: „Vystri ruku a chyť ho za chvost!“ On vystrel ruku, chytil ho a v ruke sa mu zmenil na palicu: „To preto, aby uverili, že sa ti zjavil Hospodin, Boh ich otcov – Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jáкова.“ Hospodin mu potom povedal: „Vlož ruku pod plášť na hrudť!“ Vložil si teda ruku pod plášť na hrudť. Keď ju vytiahol, bola malomocná, biela ako sneh. Hospodin povedal: „Znova si ju zasun

pod plášť na hrud!“ On si ju ta zasunul, a keď ju vytiahol, bola ako jeho telo. „Ak ti neuveria a neposlúchnu výstrahu prvého znamenia, uveria výstrahe druhého znamenia. Ak však neuveria ani týmto dvom znameniam a neposlúchnu tvoj hlas, naber trochu vody z Nílu a vylej ju na suchú zem. Voda, ktorú naberieš z Nílu, sa na suchej zemi zmení na krv.“ Nato Mojžiš povedal Hospodinovi: „Prosím, Pane, ja nie som výrečný muž; nebol som ním predtým a nie som ani teraz, keď sa rozprávaš so svojím služobníkom, lebo mám ťažkopádne ústa i jazyk.“ Hospodin mu však odpovedal: „Kto dal človekovi ústa a kto ho robí nemým či hluchým, vidiacim alebo slepým? Nie som to azda ja, Hospodin? Teraz choď, ja ti pomôžem hovoriť a poučím ťa, čo máš povedať.“ Mojžiš však opakoval: „Prosím, Pane, pošli niekoho iného.“ Nato sa Hospodin rozhneval na Mojžiša a povedal: „Nie je azda tvoj brat Áron, ten Léviovec? Viem, že on je veľmi výrečný; veď ti už ide v ústrety a úprimne sa poteší, keď ťa uvidí. Budeš sa s ním rozprávať a do úst mu vložíš slová. Ja budem s tvojimi i s jeho ústami a poučím vás, čo máte robiť. On namiesto teba osloví ľud, on ti bude ústami a ty mu budeš zastupovať Boha. Do ruky si vezmi túto palicu, ktorou budeš robiť znamenia.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde modlíme sa.

Modlitba: Pane, Ty nechceš stratiť nič, čo je Tvoje. Tvoj silný Duch pomáha, vedie a povzbudzuje každého bez rozdielu. Keďže si nikto nepomôže sám, Ty sám chcete byť pomocníkom a správcom každého. Všetky tvoje požehnania sa stali chválou v mojom srdci aj v uplynulom týždni. Keď som blúdil v temnote, Tvoje Slovo sa stalo svetlom na mojich cestách. Keď moja hlava bola ovisnutá vo svete, pozdvihol si mi oči, lebo Tvoja tvár na mňa hľadela. Zastavil si ma a konal si. Ďakujem Ti, môj Spasiteľ, moja sila a môj pokoj. Prosím, prihovor sa dnes k môjmu chorému srdcu. Chráň ma pred všetkými vplyvmi v Tvojom svätom chráme, aby som venoval pozornosť iba učeniu medzi ľuďom Božím. Chcem znova spievať novú pieseň. Znovu túžim po Tvojej spásnej milosti. Moja duša a moje pery chcú svedčiť o Tebe, moja sila. Prišiel som, Bože, prišiel som, ani neviem odkadiaľ, ale teraz som tu, dobrý Pane môj. Prosím, nauč ma žiť v týchto časoch, aby moje činy, moje slová a moje myšlienky hľadali Tvoju božskú vôľu. Buď tu prítomný a každým daruj to, čo potrebuje. Podpor, prosím tých, čo padajú, povzbud' tých, ktorí sú padlí a krehkí, buď tu, pretože bez Teba to, čo som s Tebou začal, nemá cenu. Pozdrav Tvoj ľud pokojom a prehovor – prosím, pretože iba Ty vieš skutočne osloviť mňa a všetkých tu prítomných. Vyslyš ma milostivo, Pane, Bože môj. Amen.

Pieseň: Žalm č. 139.: 1-5. verše: „Preskúmal si ma, Pane náš...”

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Vzdych: „Keď hovorím: „Noha sa mi kľže,“ tvoja milosť ma podopiera, Hospodin.“ (Ž 94,18) Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 4. kapitola 4. verš

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Druhej Knihe Mojžišovej v štvrtej kapitole v štvrtom verši: „*Hospodin rozkázal Mojžišovi: „Vystri ruku a chyť ho za chvost!“ On vystrel ruku, chytil ho a v ruke sa mu zmenil na palicu...*“

Toľko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Boh, Ktorý sa dal poznať Mojžišovi v plameni horiaceho kra, ho zapája do služby a zveruje mu úlohu. Húževnatý Mojžiš odporuje: „Pošli si koho, chceš.“ Je neschopný prijímať Božie slovo. Mojžiš nebol spokojný s týmto volaním – ani my nechceme ísť do „nášho Egypta“, lebo sa bojíme tiaže božského poslania. Božia zhovievavosť je však obrovská. On má toľko trpezlivosti k nám. Toľko nemá nikto. Odvrávajúci učeník. Hospodin trpezlivo vyvracia Mojžišove výhovorky. Boh Izraela i celého sveta zhovievavo navrhuje nové dôkazy Svojej priazne. Človek sa však zdráha a hovorí: Nie, a nie! Boh je dôsledný, ale človek je odporujúci. Hospodin je zásadový a zásadný a človek je nekompromisný a kritický. Hospodin je dôkladný a poriadny, človek je ústupčivý. Milý brat a drahá sestra! Počujeme tieto protiklady a zápory, ktoré človek nosí v sebe? Odporujeme tomu, čo nepoznáme. Vyhýbame sa priamym odpovediam. Zdráhame sa v službe. Sme pohodlní. Cítíme sa byť naničhodní. Bežíme po vlastnom bežiacom páse, a z toho pozemského rytmu už sa nám nechce vykoľajiť. Potom Boh hovorí: „Vystri ruku a vezmi si ju!“ – tu je had obrazom nebezpečnej a vážnej úlohy, ku ktorej Pán povolal Mojžiša, ale musí to uchopiť. Mojžiš vykonáva slovo za slovom tak, ako Boh prikazuje. Poslúchne. Jeho ústa a jeho činy a skutky sú v rozpore. Pohodlný sa musí učiť poslušnosti. Nemá iný výber, ak chce naozaj zotrvať v službe. Boh vedie človeka, ale bez poslušnosti, to bude len nepoddajná práca, vyžmýkaná, nedokonavá, Hospodinovej konzekventnosti

nezodpovedajúca činnosť. V rukách toho, kto poslúchne, sa z hada stane naozaj palica. Aj my môžeme vidieť, čo nám Boh zveril – ak to uchopíme! Pamätajte, čo urobil Mojžiš s touto palicou. Po prvé, postavil sa pred faraóna a aj pred faraónom predostrel moc Božiu. (viď. IIMojž 7,8-12) Po druhé, rozdvajil Trstinové more: *„Hospodin povedal Mojžišovi: „Prečo voláš ku mne o pomoc? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Ty zdvihni svoju palicu, vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť jeho stredom po suchu.“ (IIMojž 14, 15-16)* Po tretie, voda zo skaly: *„Mojžiš volal k Hospodinovi o pomoc: „Čo mám robiť s týmto ľudom? Veď ma ukameňujú!“ Hospodin povedal Mojžišovi: „Vyjdi pred ľud, vezmi so sebou niektorých starších z Izraela, do ruky si vezmi palicu, ktorou si udrel Níl, a choď! Tam budem stáť pred tebou na skale na Horebe. Keď udrieš skalu, vyjde z nej voda a ľud sa napije.“ Mojžiš to urobil pred očami starších Izraela.“ (IIMojž 17,4-6)* Toto je požehnanie a ovocie poslušnosti!

Drahý brat a milá sestra! Ani si neuvedomujeme, čo znamená poslušnosť v našich životoch. Ani si neuvedomujeme, čo znamená Božie Slovo a JEHO osobné vedenie. Ani si neuvedomujeme, že koľko strastí si ušporíme, ak sa najprv opýtame Hospodina: „Čo mám urobiť?“ Tieto otázky už vymizli z našej spoločnosti a z nášho životného štýlu. Každý je múdry pre seba. Každý sa ukazuje dôležitý. Každý má svoje plány. Každý. Nikto nie je výnimka. Čo mám urobiť? Ako mám správne konať? – tieto otázky sú už len otázkami zlyhania. V krajných prípadoch, keď máme v očiach slzy a nepoznáme iné východisko, vtedy si priznáme potrebu pomoci. Aké iné by bolo, keby vždy, ihneď na začiatku, by sme sa o jednotlivých veciach porozprávali s Hospodinom. Poslušnosť vyviera zo srdca toho, kto je pokorný a vie sa pýtať. A Boh odpovie: „Stane sa“ - toto malé slovo vyjadruje proces. Nevieš, ako dlho bude trvať, kým sa Božie požehnanie rozvinie, ale nezostane bez ozveny! Boh opäť hovorí. Usmerňuje niť udalostí. Mojžiš odpovedá iba svojimi poslušnými činmi. Musí chytiť hada, teda jeho chvost. Inými slovami, musí byť silný. Je tu opísaný silná,

pozoruhodná zápleтка. Pred nami je bezpodmienečná poslušnosť Mojžiša. V Mojžišovom správaní sa prejavuje viera a úplná dôvera v Boha. Buď silný a odvážny! Odvahou kresťanského života v dnešných časoch je práve poslušnosť. Ježiš o tom otvorene hovorí: *„Budú brať do rúk hadov, a keď aj niečo smrtonosné vypijú, neublíži im to. Na chorých budú klásť ruky a oni ozdravejú.“* (Mk 16,18) *„Dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i nad všetkou mocou nepriateľa. Nič vám neuškodí.“* (Lk 10,19) Ježiš otvorene priznáva: Učeník nemá čo pochybovať. My tomu dnes hovoríme zázrak, čudo sveta, ale Ježiš tu reční o poslušnosti a o neoblomnej viere. Veríš tomu, alebo nie? Mojžišova poslušnosť je korunovaná tým, že sa had v jeho ruke zmení na palicu. Had je prítomný, aby presvedčil deti Izraela, Hospodinovým účelom je priviesť ich k viere a k poslušnosti. Zázračné znamenie, ktoré ešte nie je katastrofou, ale je silnejšie ako znamenie a má za cieľ poraziť faraóna. Účelom zázraku je prebudiť vieru. Boh je schopný pozastaviť prirodzený a predvídateľný chod vecí na ním určený čas a na ten čas presadí poriadok, ktorý považuje za dobrý, odlišný od nepredvídateľnosti. V takýchto prípadoch zanecháva nebeský svet na zemi citeľné stopy. Áno, Boh dá pocítiť to, kto je On. Boh dá pocítiť vlastnému, Kto stojí po Jeho boku. To nie kamufláž. To nie je katastrofa. To nie je zázrak. To nie je: „čuduj sa svetu.“ To je Hospodinova milosť. To je Božie heuréka, že aj v Egypte, aj v tvojom živote, existuje mocnejší, ako si Ty. Kto by sa nebál hadov? Kto by sa nebál slizkých plazov? Kto by chytal za chvost hada? To je nemysliteľné a nerozumné. Viera je však nerozumná. Viera nemá hranice, lebo Hospodin prehovoril. „Viera je z počutia“ (R 10,17), a „kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.“ (Zjav 2,7) Viera je dar Boží, lebo Hospodin jestvuje. „Viera je podstatou toho, v čo dúfame.“ (Žid 11,1a) Viera je zdôvodnením toho, čo nevidíme.“ (Žid 11,1b) Viera je..., a ešte len bude viditeľné všetko, čo Boh rozhodol, lebo v poslušnosti sa preukáže to, ČOHO je ON sám schopný. To, čo vidí Mojžiš, to ho ešte len čaká. To, čo uvidí, je a bude zárodkom i jeho

poslušnosti. Nech z našich úst vyznieva len jedno: „Pane, ako Ty chceš!“ Bez poslušnosti neuvidíš tie zázraky vo vlastnom živote, ktoré Ti pripravil Tvoj Boh v Ježišovi Kristovi. Bez poslušnosti to nepôjde. On sa aj dnes k Tebe prihovára. On vie, ako na to. On sa ti zjaví, a vie, kde je tvoje miesto. On povie, kam a ako. Ty buď pripravený na všetko, lebo žiť z viery s Pánom, to je každý deň objavná cesta s Ním. Amen.

Modlitba:

„Hospodin kráča pred vami, Boh Izraela uzatvára vaše rady.“ (Iz 52,12b)

„No ľudia, ktorí poznajú svojho Boha, posilnia sa a budú konať.“ (Dan 11,32b)

„Veď tisíc rokov je v твоjich očiach ako včerajšok, čo sa pomínul, ako čas nočnej stráže.“ (Ž 90,4)

„...jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.“ (Lk 1,50)

„Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.“ (Mt 25,35-36)

„Veď Boh nás neurčil na hnev, ale aby sme získali spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, aby sme spolu s ním žili — či bdieme a či spíme. Preto sa navzájom napomínajte a povzbudzujte jeden druhého, ako to aj robíte.“ (ITes 5,10-11)

„Hľa, prvé veci sa splnili, ja však oznamujem nové, zvestujem ich skôr, ako vyklíčia.“ (Iz 42,9)

„Amen, hovorím vám, že mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vy vidíte, ale nevideli, a počuť, čo vy počujete, ale nepočuli.“ (Mt 13,17)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ucti si Hospodina zo svojho majetku a z prvotín každej úrody.“ (Prís 3,9)

Požehnanie: „Ježiš mu odpovedal: „Ak môžeš?! Pre toho, kto verí, je všetko možné.“ (Mk 9, 23)

Pieseň: Chválospev č. 253: „Budže so mnou, Pane, buď so mnou vždy...“